

[Christmas Møller.]

Omfang naturligvis, fordi Folk maa indrette sig med Sæson o. s. v. for Øje. Naar vi har gennemført denne Ordning, og vi har mægtige Krav fra gammel Tid, og man selv har været primus motor til at gennemføre Valutaattest-Ordningen, som i Dag har skabt store Krav om Valuta i kommende Tider, saa er det, jeg spørger: Hvorledes kan dette sandsynligvis virke i det Øjeblik, man siger: Fri Valutahandel her i Landet?

Enhver kan sige sig selv, at det i første Omgang kun kan virke paa een eneste Maade, nemlig ved at trykke den danske Krone ned i Værdi. Navnlige hvis der i en nervøs og opskræmt Tid sker et og andet — der sker jo i vore Dage Begivenheder, som nok kan opskræmme Sindene —, kan det ikke virke paa anden Maade end, at denne Mængde Krav løber til for at faa Valutaen hurtigst muligt.

Men paa den anden Side er det ogsaa oplagt, at hvis Valutaattest-Ordningen virker, som den skal, varebegrænsende, som den skal, kommer, naar et Stykke Tid er ovre, og man har benyttet Varebegrænsningen tilstrækkeligt, den modsatte Bevægelse, og hvor standser man saa? Det spørger jeg om, om man fra nogen Side er sikker paa.

Men dertil kommer følgende: Hvis en saadan Bevægelse, som jeg nævnte, med meget stærke Krav om fremmed Valuta opstod, hvad maatte saa gøres? Saa har Nationalbanken efter min Opfattelse overhovedet ikke andet at gøre end at benytte en voldsom Diskontopolitik, en voldsom Kreditindskrænkningspolitik. Er det nu det, dette Land trænger til i Øjeblikket? Mon det egentlig er en voldsom Kreditindskrænkningspolitik, vi trænger til? Jeg vil gerne sige her, at jeg mener ikke, at Nationalbanken til fulde har opfyldt Forudsætningen for Loven af 30. Januar; for Forudsætningen for Loven af 30. Januar var en Kreditlempelse, som jeg ikke mener til Dato er blevet opfyldt tilstrækkeligt, og jeg kunde tænke mig, at den højtærede Handelsminister vilde sige, at det er ogsaa et af de Stridsspørgsmaal, vi maa drøfte i Udvalget og faa en virkelig ordentlig Løsning paa.

Naar jeg har sagt dette, vil jeg dog gerne sige videre, at jeg kunde forstaa det Standpunkt, hvor man sagde, at man af administrative Grunde kunde ophæve Valutaattesten og erstatte den med store Toldforanstaltninger, med Importforbud, som var lettere at administrere, o. s. v.;

men jeg maa sige, at det omvendte Standpunkt forstaaer jeg ikke vel. Og jeg vil gerne sige videre, at derom kan efter min Opfattelse ingen Tvivl herske, at hvis dette Land og store Dele af dets Erhvervsliv skal ud under meget meget vanskelige Vilkaar, som det vilde være til Valutaattesten at skabe dette, saa tror jeg, man maa være klar over, at saa vil det ikke være muligt at opretholde de andre indgribende Foranstaltninger.

Jeg forstaaer den Betragtning, der siger: Men fører alt dette ikke med sig, at til syvende og sidst udvikler de økonomiske Forhold sig saaledes her i Landet, at 18,16 noterer vi for Sterling, men den Dag, Sterling stabiliserer — det ske snart, eller det ske senere, nogle venter det jo relativt tidligt —, den Dag, Sterling stabiliserer, er vore Forhold økonomisk ikke i samme Plan som Englands, og derved har vi ikke Mulighed for at stabilisere paa samme Maade som England. Men deroverfor vil jeg gerne sige, at til Dato er der ikke Grund til at nære Frygt i saa Henseende, fordi Prisniveauerne i England og Danmark, saaledes som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal saa rigtigt sagde det, har haft den samme Bevægelse, det vil sige har været nogenlunde stabile med en meget svagt stigende Tendens. Jeg kunde tænke mig, at det var den Betragtning hos det ærede Medlem, som jeg jo har hørt før, at vi her i Danmark fører en helt anden Politik end den, de fører i England, som faar det ærede Medlem til at tale saaledes, som han gør, men jeg tror, at man, seende paa Prisniveauerne, ikke kan sige noget saadant.

Naar saa Kravet rejses om, at vi skal have at vide, hvad Kronens virkelige Værdi er, saa svarer jeg dertil — og det tror jeg ikke, man kan modsige —, at naar vi lever under saa bundne Forhold som dem, vi lever under, naar vi lever under Varebegrænsning, naar vi lever under Guldsuspension og mange andre bundne Forhold, hvad er saa Kronens virkelige Værdi? Det er klart, at hvis vi gav alt dette fri og gik til høj Diskonto og mægtig Kreditindskrænkning, saa var Kronens Værdi en, og med lav Diskonto og Kreditudvidelse var Kronens Værdi en anden. Det er klart, at hvis vi tillod Luksusvareindførsel ubegrænset, var Kronens Værdi en, og hvis vi begrænser den voldsomt, er Kronens Værdi en anden. Det er klart, at i det Øjeblik alle disse Krav kunde melde sig paa Kronen, saa vil dens Værdi overgangsmaessigt ikke blive Kronens virkelige Værdi, men det